inn í það mikið af sunnudaga tónum. Næst var kór "Heyri ég belja fossins fall," eftir O. Lindblað; ljúflega sungið, en ekki nógu áhrifamikið. Næst liggur fyrir að athuga lagið "Þú bláfjallageimur, sem mér virtist, að hefði mátt vera betra; í það vantaði fullkomið jafnvægi, fyrsta röddin sungin fremur dræmt og ekki vel eðlilega; önnur rödd heldur sterk; þriðja röddin ekki alstaðar rétt og ofltil, og svo urðu dálítil mistök á tveim stöðum, og mun því tæplega hafa getað komið að tilætluðum notum. En aftur á móti smálag, eftir Bellman, "Líti ég um loftin blá," og "Um kvöld," eftir F. L. Æ. Kunzen, voru vel sungin, einkanlega þó hið síðara, sem var sungið af frábærri list og smekkvísi. Herra Gísli Jónsson söng "Serenade," eftir F. Svendsen, en mun ekki hafa tekist eins vel og oft áður. Þá var herra O. Hallgrímsson, með fíólin sóló eftir Verdi, og tókst vel, en hefði samt mátt veita meiri áhrif með köflum; annars má óhætt fullyrða, að vér Íslendingar eigum þar mann, sem mikils má vænta af í framtíðinni.

Miss M. Anderson söng tvær sólór, "Farewell, Marguerite," eftir Geo. Boardman, og "Oh, ye tears!" eftir F. Abt, báðar vel sungnar, einkum og sérflagi sú síðarnefnda. Og svo er ánægjulegt að sjá fólk koma eins vel fram eins og Miss Anderson gerir.

Að endingu þessara lína óska ég að herra J. P. láti ekki hér staðar numið, því óhætt má segja, að þessi samkoma hafi verið honum og öllum þeim, sem við hana voru riðnir, til sóma, enda vel til hennar vandað.

N. N.

Fyrr og nú

Eftir

Lárus Guðmundsson

Efnið, sem mér dettur í hug að skrifa um, snýst utan um dálítla gamla íslenzka sögu. Saga þessi er svona:

Það var einu sinni allvel efnaður bóndi á Íslandi, sem drap sveitarkerlingu, er hjá honum var, úr hor. En þegar veslings sveitarkerlingin var komin rétt í andlátið, þá treður hann upp í hana smjöri og lætur brauðbita og allrahanda góðgæti á hyllur og syllur alt í kringum rúm gömlu konunnar, og hugsar sem svo, að engum lifandi manni geti nú lengur dottið sú heimska í hug, að kerlingin hafi dáið úr hor, þar sem maturinn liggi alt í kring um hana, og með fullan munninn af smjöri leggi hún af stað frá sínu sómaheimili, þangað sem fáir vita með vissu hvað við tekur.

Þessi saga hefir mér fundist eiga mjög vel heima við meðferð íslenzku þjóðarinnar á mörgum sínum góðu skáldum, bæði fyrr og síðar.

Ég skal vera fáorður og benda að eins á fá dæmi.

Sigurður Breiðfjörð verður máske aldrei talinn með skáldagæðingum. Samt hygg ég, að sá maður hafi verið aðdáanlega velgerður sem skáld. Alla sína tíð bjó hann við skort og basl eins og Bólu-Hjálmar kvað að honum látnum:

"Breiðfirðingur allan aldur
angurs boða þoldi megn;
heiðnyðingur heimsins kaldur
hamingjuvoðum stóð í gegn."

Samt var Sigurður alla tíð með anda sinn og stefnu þar sem ljósið og birtan var. Sig. segir:

"Sólin klár á hveli heiða
hvarma gljár á baugunum.
Á sér hárið er að greiða
upp úr báru laugunum."

Aldrei kvað hann öðruvísi en lipurt og létt og fagurt, og konur voru ætíð eitt af hans sólargeislum, sem ekkert mátti saurga, og sem var fátítt á þeirri ruddaöld. Og þrátt fyrir drykkjuskap og alt basl, þá finst aldrei sársauki eða minsta veiklan hjá Sigurði:

— "Morgunsunnu blessað blóð
blæddi' um fjalla tinda."

Hann hefir fengið fáeina brauðmola síðan hann dó, en enga meðan hann þurfti þeirra með.

En þegar maður minnist á séra Jón Þorláksson á Bægisá, einn vitrasta og lærðasta mann af þjóðskáldum Íslands, þá fer að verða bágborið. Ég má segja að það var enskur vísindamaður, sem ferðaðist um Ísland og heimsótti skáldið, og segir: "Ómögulegt hefði mér verið að trúa, að slík framúrskarandi sál, hugarflug og andlegt atgerfi gæti lifað og starfað í slíkri dauðans fátækt." Hann kvað á sitt mál Miltons Paradísarmissir og Klopstock og margt fleira, og áaflega stór ljóðabók var prentuð eftir hann. Að honum látnum kvað einn merkasti prestur og skáld þeirrar tíðar þetta:

"Seraf minsti sig má vara
söngva þegar kemur í skara
þjóðskáldið Jón Þorláksson;
ef hann hefði engils tungu
yfir klædda dufti þungu
hvers má síðar verða von."

En þá lá skáldið á líkbörunum þegar þessari smjörklípu var stungið upp í hann. Fátt eða ekkert gert fyrir hann í lífinu, honum til heiðurs og frama, en hver hans smá yfirsjón ofsótt og dæmd vægðarlaust.

Þá er Bólu-Hjálmar Jónsson, þessi óviðjafnanlegi járnkanslari íslenzkrar tungu og voðalega einkennilegi Bismarck ísl. skálda. — Aldrei fékk hann að líta annað en kulda og ræktarleysi tilfinningalausrar þjóðar sinnar Og allar dimmustu hliðar lífsins umkringdu hann. Svo ekki urðu hans hálf not, og seinast mátti kalla, að hann dæi úr hor á Akrahreppi. En að honum látnum liggja brauðmolarnir á hverri hyllu í kring um skáldið og einn er þetta frá séra Matth. Jochumssyni:

"Bólu-Hjálmar baldinn risti
blóðgar rúnir heimskum lýð,
ól úr málmi hnýtta hristi
hjartalausri nirfilstíð."

Gröfum nú það gamla. Það er ekki tilgangur minn að lasta liðna tíð. Það undangengna er opin skólabók og dýrmætur lærdómur fyrir yfirstandandi tímann, bæði það sem afvega fer og eins hitt sem rétt og viturlega stefndi.

(Niðurl. næst).

Leiðrétting

Á samkomu, sem stúkan "Ísland" hélt á North West Háll á fimtudagskveidið 27. okt., var þess getið í ræðu þar, að stúkan "Hekla" hefði gengið það langt í flokkadrætti, að hún hefði talað um að reka alla Únitara úr stúkunni. Þetta er ósatt, það veit ég og allir þeir sem hafa sótt fundi stúkunnar í síðastliðin 15 ár, að það mál hefir aldrei verið á dagskrá á stúku fundum, hvort ætti að reka Únítara úr stúkunni eða ekki, aldrei — aldrei.

Og öll þau ár hafa Únitarar og annarar trúar menn staðið þar hlið við hlið og unnið þar hlið við hlið að bindindismálinu, án alls flokkadráttar, og ég vona að það verði svo á meðan stúkan "Hekla" er til.

Fleira var í þeirri ræðu óheppilega orðað. Þó sleppi ég að tala um það hér.

B. M. Long.

ÞESS ÆTTI AÐ GETA, SEM VEL ER GERT.

Haustið er árstíð uppskerunnar, enda virðast flestir vita það. Hin ýmsu félög á meðal Íslendinga í þessum bæ vita það og láta aðra vita það, því þau keppast hvert við annað næstum með að halda samkomur til arðs fyrir sín áhugamál, og er það eðlilegt. Uppskera verður auðvitað nokkuð misjöfn hjá félögunum, ekki síður en hjá bændunum, og fer hún eflaust nokkuð eftir því hvernig þau sá — hvað marga vini þau eiga og hversu vinsæl málefni þau eru sem ágóðanum er varið til styrktar.

Stúkan Hekla á marga vini og hefir það ætíð komið greinilega í ljós þegar hún hefir stofnað til tombólu eða skemtisamkomu til að auka sjúkrasjóð sinn, en aldrei hefir það komið betur fram en einmitt í haust, því aldrei hefir tombóla stúkunnar verið betur sótt, og það þó aðrar samkomur væru rétt á undan og eftir.

Arður af tombólunni að frádregnum kostnaði mun hafa orðið um $144.

Ég leyfi mér hér með að votta öllum, en sérstaklega utanfélagsmönnum og meðlimum annara stúk., beztu þakkir mínar og nefndarinnar, sem stóð fyrir tombólunni, og stúkunni í heild sinni, fyrir gjafir, bæði í peningum og tombólumunum, og einnig fyrir að koma og kaupa gjafirnar aftur og ég vona og óska að stúkunni takist að viðhalda velvild og tiltrú fólksins framvegis með gerðum sínum.

Skemtanirnar á tombólunni urðu minni en til var ætlast. Mér er því ljúft að mega bjóða fólkinu á fund — skemtifund — næsta föstudagskvöld. Til skemtana verður vandað eftir föngum. Stúkunni væri sönn ánægja að því, að þessi fundur yrði eins vel sóttur og tombólan.

Munið eftir þessu. Fundurinn byrjar kl. 8 annaðkvöld. Allir velkomnir. Kostar ekkert.

K. S.

Til systur minnar í Bandaríkjunum

Aths.— 'Vinland" merkir hjer Bandaríkin, en "Markland" Canada

I.

Sit ég úti, systir mín!
Suður á bóginn, heim til þín,
Stefni' eg minni sálarsjón.
Sè eg þar hið mikla frón:
Bandaríkin. Bygð þá ekkert beygi tjón.

Áður á stundum eg var þar.
Oft bar margt til skemtunar:
Líf og fjör hjá öllum eins,
Þó eitthvað bæri þar til meins,
Að æðrast þar um ómild kjör, var ei til neins.

Frelsisgyðjan fríð og rétt,
Forðum valdi sér þar bletti;
Sat þar fögur suðri mót.
Sanni kom á stjórnarbót.
En eg hef heyrt, þar auðfíkn næði einnig rót.

"Frelsi eða hel," það frægðar orð
Fyrðar kváðu þar á storð.
"Fé eða hel," — mér fært er nú
Fyrðar kveði. Slæma trú
Ég á því hef. Mér ekki líkar aðferð sú.

Inni' eg mína landnáms lund:
Laufg mig töfrar Vínlands grund.
Eg vil hafa í eitt samband
Alt hið stóra meginland:
Fylkin þín og Markland mitt, að mararsand.

Heyrðu systir! Svona ég kvað;
Og svona hygg ég verði það.
Breta stjórn má breyta vel,
Ef bresta ei á það hugarþel,
Sem tengir Markland mitt við hennar meginhvel.

"Merkjalínan" myndar tjón,
Hún mjög aðskilur þessi frón:
Fylkin þín og Markland mitt.
Mín skal stjórnartala stytt.
En eitt má segja að ending: Hver vill eiga sitt!

II

Á Ísland mitt ég einnig minnast vil.
Því ættjörð minni, systir, heitt ég unni.
Þótt hana eg kveddi og kjörlands flytti til
Mér kær er hún. Í fögrum Marklands runni.
Mér finst ég aldrei finna sama og þar;
Mig fold mín töfrar þangað sem ég var.

En oss er hulin örlaganna braut
Og að eins vitum það sem ber að höndum.
Við okkar mæra móðurjarðar skaut
Mjög lítið þektum við í öðrum löndum.
Og þótt oss væri fósturfoldin kær,
Vor forlög urðu henni að dvelja fjær.

Og hún, sem unni ættjörð sinni heitt,
Og aldrei helzt við land sitt vildi skilja,
Til útlands fór, þá orðin mædd og þreytt, —
Hér örlög hulin sýndust ráða vilja.
Að Vínlands ströndu blíða móður bar;
Í blómgum lundi nú hún hvílir þar.

En sleppum því. Á grænni kjörlands grund
Í grímu hverri og bjartri dagsins vöku
Við rennum huga heim með þýðri lund
Og helgum ættjörð vorri hverja stöku,
Hvert orð, hvert verk, sem hana heiðra kann.
Því hér við elskum foldarblettinn þann.

Og svo mun fara, systir, að ég kveð
Að sífelt menn til Snælands flytji heim,
Og nemi lönd þar, nýrri þekking með;
Ei nafnið ættarlandsins gleymist þeim,
Sem búa hér. Og eftir úti dvöl
Það eiga ei sumir hér á betra völ!

Og hvað sem heima hermt kann vera um þá,
Sem hafa flutt á vesturheimskar slóðir,
Og um það væri gömul gletnis-spá,
Hér gleyptu Snælands búa viltar þjóðir,
Þá raskar það ei ró né frændliðs trygð.
Vér reynum samt að styðja ættlands bygð.

Er þetta ei nóg um okkar ættarland?
Því eitthvað kann ég nú að hafa sagt,
Er hleypi' í ættlið okkar eldibrand',
Og eitthvað kunni að teljast hjá mér skakt.
Því viðkvæmninnar tök, þau eru traust,
Þó talist geti þjóð mín frjáls og hraust.

En líði þér alt vel á Vínlands storð;
Hún vel þér reynist bæði í gleði og harmi.
Og lærðu þar hvert fagurt frelsis orð,
Og fósturjarðar nafn þér hvíli' í barmi.
Svo læt ég, systir, lokið kvæði nú,
Það lesa víst mun enginn — nema þú.

Jón Kjærnested.

Vottord...

Ég undirritaður hefi keypt og notað handa familíu minni L. E. sem Kr Ásg. Benediktsson er agent fyrir, síðan ég kom frá Íslandi. Þau hafa reynst mér ágætlega að öllu leyti. Og þegar ég sjálfur lá í lungnabólgu í sumar, fannst mér þau lækna mig betur og fljótara en meðöl þau, sem ég fékk hjá lækni er stundaði mig. Ég mæli óhikað með þessum meðölum, sem þeim bextu meðölum sem ég hefi keypt. Ég þekki einnig fólk, sem hefi meira uppihald á þeim og trú, en meðölum frá læknum, þótt þeir séu því nákomnir.

ST. BALDWINSSON.

Winnipeg.
21. Oct., 1904.

HÚS TIL SÖLU

Ég hefi hús og lóðir til sölu víðs vegar í bænum. Einnig útvega ég lán á fasteignir og tek hús og húsmuni í eldsábyrgð. Office 413 Main Street, Telephone 2090.

M. MARKÚSSON,
473 Jessie Ave., Winnipeg

HINN AGŒTI

'T. L.' Cigar

er laugt á undan, menn ættu ekki að reykja aðra vindla en þá beztu. Búnir til hjá:

WESTERN CIGAR FACTORY

Thos. Lee, eigandi, WINNIPEG.

DEPARTMENT OF AGRICULTURE AND IMMIGRATION

MANITOBA

með járnbrautakerfi sínu, sem veitir bændum létt að koma landafurðum sínum til markaðar, býður óviðjafnanlega hagnaðarkosti öllum þeim sem verja fé sínu í fylkinu.

Fylkisstjórnarlönd eru ennþá fáanleg fyrir $3.00 til $6.00 hver ekra.

Ræktuð búlönd í öllum hlutum fylkisins fást keypt fyrir $10.00 til $40.00 hver ekra.

Þessi lönd fara árlega hækkandi í verði.

NOKKRAR RÁÐLEGGINGAR

Hyggilegasta aðferðin fyrir þá, sem koma til Manitoba með þeim ásetningi að fá sér búlönd, er að vera nokkra daga í Winnipeg og kynna sér legu og gæði landa þeirra, sem fáanleg eru, hvort heldur til kaups eða sem heimilisréttarlönd.

Til eru héruð, sem hafa verið bygð um margra ára tíma, þar sem enn má fá heimilisrettarlönd og lönd til kaups. Sum af löndum þessum eru sléttur, sem hægt er að rækta með litlum tilkostnaði, og sem hafa eins mikla frjósemi til að bera og þau lönd, sem bezt eru þeirra er áður eru tekin. Önnur lönd hafa góðar byggingar og eru yrkt að parti, svo auðvelt er að setja sig niður á þau.

Til eru fylkisstjórnarlönd og ríkisstjórnarlönd og járnbrautarlönd, sem enn eru fáanleg.

Verðið er mismunandi. Frá $3.00 til $40.00 ekran. Verðið fer eftir afstöðu landanna og í tilliti til timburs, vatns, járnbrauta og kauptúna, er á þeim eru eða í grend við þau.

Allar upplýsingar um heimilisréttarlönd fást á Dominion Land skrifstofunni.

Upplýsingar um fylkisstjórnarlönd fást á Þinghúsinu.

Upplýsingar um C.P.R. og C.N.R. járnbrautalönd fást á skrifstofum þessara brautafélaga.

Landagentar gefa upplýsingar um landeignir einstakra manna.

Upplýsingar um atvinnu gefur

J. J. GOLDEN,
Provincial Immigration Bureau,
617 Main St., Winnipeg

Munið eftir samkomu únitara í kveld (fimtudag).

MARKET HOTEL
146 PRINCESS ST.
á móti markaðnum
P. O. CONNELL, eigandi, WINNIPEG

Beztu tegundir af víföngum og vindlum, aðhlynning góð og húsið endurbætt og uppbúið að nýju

Dry Goods
—OG—
Grocery

búð 668 Wellington Avenue verzlar með allskyns matvæli, aldini, glervöru, fatnað og fataefni, selur eins ódýrt eins og ódýrustu búðir bæjarins og

gefur fagra mynd

í ágætum ramma með gleri yfir með hverju $5.00 virði sem keypt er. Íslendingum er bent á að kynna sér vörurnar og verðið í þessari búð

J. Medenek,
668 Wellington Ave

DOMINION HOTEL
523 MAIN ST.
Carroll & Spence, Eigendur.

Æskja viðskipta Íslendinga, gisting ódýr, 40 svefnherbergi,—ágætar máltíðar. Þetta Hotel er gengt City Hall, hefir bestu vínföng og Vindla —þeir sem kaupa rúm, þurfa ekki nauðsynlega að kaupa máltíðar, sem eru seldar sérstakar.

Woodbine Restaurant
Stærsta Billiard Hall í Norðvesturlandin
Tíu Pool-borð.—Alskonar vín ogvindlar.
Lennon & Hebb
Eigendur

Brauð-bökun

er einföld, en verður samt að vísindagrein þegar árum er eytt til þess að hafa hana óbreytanlega og jafna dag eftir dag. Aðferð, efni og vandvirkni gera

BOYD'S
BRAUÐ BEZT

BOYD'S
McINTYRE BLOCK
'PHONE 177

Íslendingar í Winnipeg

Ættu nú að grípa tækifærið og fá brauðvagninn minn heim að dyrunum hjá sér á hverjum degi. Ég ábyrgist yður góð brauð (*machine made*), og svo gætuð þér þá líka fengið *cakes* flutt heim til yðar á laugardögunum. Gefið mér adressu yðar með telefón nr. 2842.

G. P. Thordarson
591 Ross Avenue.

Bonnar & Hartley,
Lögfræðingar og landskjalasemjarar
494 Main St. Winnipeg
R. A. BONNER. T. L. HARTLEY.